

ΚΩΔΙΚΟΣ: 3481

ΑΝΑΔΡΟΜΕΣ

ΤΕΥΧΟΣ Νο. 19

ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ, ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ, ΜΑΡΤΙΟΣ 2010

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΑΠΟΦΟΙΤΩΝ ΛΥΚΕΙΟΥ ΚΥΠΑΡΙΣΣΙΑΣ

Βουλής 36, 5^{ος} όροφος Γραφ. 5 Αθήνα Τ. Κ. 105 57 Τηλ.: 2103251740, Φαξ: 2103251722

ΤΟ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΒΟΥΛΙΟ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ

Εύχεται ολόψυχα σε όλα τα μέλη και τους φίλους να εορτάσουν οικογενειακώς με χαρά και αγαλλίαση την ανάσταση του Κυρίου.

ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΣΤΗΝ ΕΚΔΗΛΩΣΗ ΒΡΑΒΕΥΣΗΣ ΤΩΝ ΑΡΙΣΤΟΥ- ΧΩΝ ΤΟΥ ΛΥΚΕΙΟΥ ΚΥΠΑΡΙΣΣΙΑΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΚΟΠΗΣ ΤΗΣ ΠΙΤΑΣ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΤΗΝ 10 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 2010.

Πανοσιολογιότητα, Κα Λυκειάρχη, Αγαπητοί
Αποφοίτοι και φίλοι του Λυκείου Κυπαρισσίας.

Μετά το καλωσόρισμα της Κας
Διονυσίας Παρασκευοπούλου,
αισθάνομαι και εγώ με τη σειρά
μου, την ανάγκη να σας ευχαρισ-
τήσω από καρδιάς για την τιμή
που μας κάνατε με την εδώ πα-
ρουσία σας και να σας ευχηθώ

όπως το νέο έτος 2010 χαρίσει σε όλους υγεία, προ-
σωπική και οικογενειακή ευτυχία.

Είναι ιδιαίτερη χαρά και ικανοποίηση, για όλους
εμάς τους αποφοίτους του Λυκείου Κυπαρισσίας, να
βλέπουμε και πάλι σήμερα εδώ, μέλη και φίλους του
Συλλόγου μας.

Ο Σύλλογός μας εκτός από τις εκδρομές, τις συ-
νεστιάσεις κ.λπ. έχει και άλλες δραστηριότητες με
κορυφαία την εκδήλωση βράβευσης των δύο (2)
πρώτων αριστούχων αποφοίτων της 3^{ης} τάξεως του
Λυκείου Κυπαρισσίας.

Εφέτος στη δεύτερη θέση ισοβάθησαν τέσσερες
(4) μαθήτριες και βραβεύονται και οι τέσσερες. Σή-
μερα λοιπόν στην ταπεινή και σεμνή αυτή τελετή,
που είναι η Τετάρτη χρονιά που πραγματοποιείται,
στον μόλις εξαετή βίο του Συλλόγου μας, θα βραβε-
ύσουμε τους πέντε (5) πρώτους εκ των αποφοιτησάν-
των με βαθμό άριστα από το Λύκειο Κυπαρισσίας
κατά το σχολικό έτος 2008-2009.

Τον Δημήτρο Σαμπαζιώτη με βαθμό 19 και 8/10
που είναι ήδη φοιτητής στην Ιατρική Σχολή του
Πανεπιστημίου Αθηνών.

Την Σταυρούλα Αναγνωστοπούλου με βαθμό
18 και 7/10 φοιτήτρια ήδη στη Νομική Σχολή του
Πανεπιστημίου Αθηνών.

Την Παναγιώτα Ηλιοπούλου με βαθμό 18 και
7/10 φοιτήτρια ήδη στη Σχολή Ηλεκτρολόγων Μη-
χανικών και Μηχανικών Υπολογιστών του Ε.Μ.Π.

Την Πολυξένη Λαμπροπούλου με βαθμό 18 και
7/10 φοιτήτρια ήδη στη Νομική Σχολή του Πανεπισ-
τημίου Θεσσαλονίκης και την

Ευτυχία Πολυδώρου με βαθμό 18 και 7/10 φοι-
τήτρια ήδη στη Σ.Σ.Α.Σ. (Στρατιωτική Σχολή Αξιω-
ματικών Σωμάτων) Θεσσαλονίκης.

Αξίζουν πραγματικά πολλά συγχαρητήρια σε ό-
λους τους προαναφερθέντες για τις μεγάλες προσπά-
θειες που κατέβαλαν για να είναι οι πρώτοι μεταξύ
των συμμαθητών τους που αποφοίτησαν κατά το
σχολικό έτος 2008-2009.

Πολλά μα πάρα πολλά συγχαρητήρια και στους
καθηγητές τους, τους οποίους εδώ σήμερα εκπροσω-
πεί η Λυκειάρχης τους Κα Αικατερίνη Πρίτσα, που
ακούραστα μοχθούν κάτω από πραγματικά αντίξοες
συνθήκες για να μεταφέρουν στους μαθητές τους τις
πολύτιμες γνώσεις και που με συλλογική προσπάθεια
καταφέρνουν να προβάλλουν στο Πανελλήνιο το
Λύκειο μας, με τις σημαντικές επιτυχίες των αποφοί-
των του στις Ανώτατες και Ανώτερες σχολές.

Τέλος συγχαρητήρια και στους γονείς τους που
με αγάπη, στοργή και πολλές θυσίες βοήθησαν τα
παιδιά τους, να αριστεύσουν, να αναδειχθούν και να
επιβεβαιώσουν τον κανόνα:

«ΑΡΙΣΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΑΡΙΣΤΩΝ ΓΟΝΕΩΝ».

Δημήτρη, Σταυρούλα, Παναγιώτα, Πολυξένη και
Ευτυχία, η διάκρισή σας αυτή, περιποιεί ιδιαίτερη
τιμή και δίδει μεγάλη χαρά σε όλους εμάς τους παλα-
ιώτερους αποφοίτους από το ίδιο Γυμνάσιο (σημερινό
Λύκειο), γι αυτό το Δ. Σ. του Συλλόγου μας αποφά-
σισε ομόφωνα να σας βραβεύσει. (Συνέχεια Σελ. 8)

ΑΝΑΔΡΟΜΕΣ

Κοπή της πίτας του Συλλόγου Αποφοίτων Λυκείου Κυπαρισσίας και βράβευση των αριστευσάντων Αποφοίτων.

Μέλη του Συλλόγου με τους βραβευθέντες

Υπάρχουν ορισμένες «επετειακές» εκδηλώσεις ιδιαίτερα φορτισμένες από χαρά, συγκίνηση, ευχάριστη διάθεση, γιατί έτσι απλά μας ξαναγυρίζουν στα χρόνια των παιδικών μας αναμνήσεων. Και όσο αν φαίνεται υπερβολικό αρκούν μερικές στιγμές βαθιάς αναπόλησης για να γεμίσουν νοσταλγικά το όποιοδήποτε παρόν μας.

Έτσι και εφέτος, στην Ταβέρνα ΕΛΑΦΟΚΥ-ΝΗΓΟΣ με την κοπή της πρωτοχρονιάτικης πίτας που για 6^η συνεχή χρονιά ανελλιπώς γίνεται γιορτάσαμε σε μια ευχάριστη ατμόσφαιρα τον ερχομό ενός ακόμα χρόνου.

Μας τίμησαν με την παρουσία τους ο βουλευτής Μεσσηνίας και απόφοιτος του λυκείου Κυπαρισσίας Κος Κουσελάς, καθώς και ο τώως Δήμαρχος Κυπαρισσίας Κος Τσίγγανος μετά της συζύγου του, που είναι και μέλος του Συλλόγου. Επίσης ο εκπρόσωπος του Μητροπολίτου Τριφυλίας και Ολυμπίας, Πρωτοπρεσβύτερος κ. Χαράλαμπος Καραντίνος προϊστάμενος του Ιερού Ναού του Αγίου Αθανασίου Κυπαρισσίας, ο οποίος και ευλόγησε την πίτα μας.

Ο **πρώτος αριστεύσας** ήταν ο μαθητής Σαμπαζιώτης Δημήτριος με βαθμό **19 και 8/10** (πέτυχε στην Ιατρική Σχολή Αθηνών) και **δεύτερες 4 ισοβαθμήσασες** μαθήτριες με βαθμό **19 και 7/10**.

Οι 4 ισοβαθμήσασες μαθήτριες είναι:

- Αναγνωστοπούλου Σταυρούλα (πέτυχε στη νομική Αθηνών).
- Ηλιοπούλου Παναγιώτα (πέτυχε στη Σχολή Ηλεκτρολόγων Μηχανικών και Μηχανικών Υπολογιστών του Εθνικού Μετσόβιου Πολυτεχνείου).
- Λαμπροπούλου Πολυξένη (πέτυχε στην Ιατρική Θεσσαλονίκης).

- Πολυδώρου Ευτυχία (πέτυχε στο Ιατρικό ΣΣΑΣ Θεσσαλονίκης). Στους αριστεύσαντες επιδόθηκαν έπαινοι καθώς και χρηματικά ποσά.

Στον πρώτο αριστεύσαντα, το χρηματικό ποσό ήταν ευγενική προσφορά του μέλους του Συλλόγου των Αποφοίτων συμβολαιογράφου Έφης Κυριακού και στις δεύτερες ισοβαθμήσασες που δόθηκε από τον αντιπρόεδρο του Συλλόγου Κώστα Τσίγγανο, ήταν από χρήματα του Συλλόγου. **Τους καλεσμένους καλωσόρισε η Διονυσία Παρασκευοπούλου, μέλος του Συλλόγου και μετά έλαβε το λόγο ο πρόεδρος του Συλλόγου των Αποφοίτων Αθανάσιος Καράμπελας.** Χαιρετισμό απήθυνε και η διευθύντρια του Λυκείου **Αικατερίνη Πρίτσα**, η οποία αναφέρθηκε και πάλι στην πολύ καλή δουλειά που γίνεται, όπως είπε, στο Λύκειο της Κυπαρισσίας, κάτι που αποδεικνύεται από το πολύ μεγάλο ποσοστό επιτυχίας που σημειώνεται κάθε χρόνο στις Πανελλήνιες Εξετάσεις. Φέτος, πέτυχαν 45 μαθητές στα ΑΕΙ και 15 στα ΤΕΙ.

Ο Πρόεδρος Αθανάσιος Καράμπελας με τον Αντιπρόεδρο Κώστα Τσίγγανο κόβουν την πίτα

Ένα σμίξιμο όλων των ηλικιών, όλων των αξιών και των ιεραρχιών, γιατί οι άνθρωποι δεν πρέπει να αγκυλώνονται στο τώρα, που συνηθίζουν να το βλέπουν σκοτεινό, χαλεπό. Είναι απαραίτητο να ξεδιπλώνουν όλο και πιο πολύ το κουβάρι της μνήμης και να στέκονται σε τόσες πολλές ευχάριστες στιγμές του παρελθόντος. Και υπάρχουν τέτοιες πολλές αρκεί να τις αναζητήσεις στα κατάβαθα της ψυχής σου και να νιώσεις ευτυχισμένος που τις έζησες. Αυτή είναι η αισιοδοξία της μνήμης. Γιατί και φέτος εμείς φροντίσαμε, ο πρόεδρος μας το Δ.Σ. του συλλόγου, και όλα τα μέλη, η κ. Κυριακού με την ευγενή προσφορά της, η ατμόσφαιρά μας να είναι γιορταστική, η μουσική υπέροχη εμπλουτισμένη με παλιές γνώριμες μουσικές νότες με ουσιαστικές ευχές. Μαρία Καπογιάννη.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ
ΤΡΙΗΜΕΡΟΣ ΕΚΔΡΟΜΗ
28-30 ΜΑΪΟΥ 2010

Προγραμματίζεται 3ήμερος εκδρομή για Γιάννενα-Καστοριά-Φλώρινα στις 28-30 Μαΐου 2010.

Αναλυτικό πρόγραμμα και κόστος θα ανακοινωθούν «εν ευθέτω χρόνω»

Για περισσότερες πληροφορίες παρακαλώ επικοινωνήστε με τον Ταμία μας και υπεύθυνο δημοσίων σχέσεων κ. Βασίλη Τρουπάκη στα τηλέφωνα 210 7015390 ή στο κινητό 6975786615

Η Έφη Κυριακού βραβεύει τον πρώτο από τους αριστεύσαντες Σαμπαζιώτη Δημήτριο.

Ο Κώστας Τσίγγανος βράβευσε τις τρεις ισοβαθμήσασες μαθήτρίες

ΚΑΛΩΣΟΡΙΣΜΑ ΑΠΟ ΤΗ
ΔΙΟΝΥΣΙΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΟΠΟΥΛΟΥ

Αγαπητοί απόφοιτοι και φίλοι!

Σας καλωσορίζω στην έκτη (6) κατά σειρά κοπή της πίτας του Συλλόγου μας. Είναι η ευκαιρία για μια ωραία συνάντηση παλιών συμμαθητών και φίλων. Αλήθεια πόση συγκίνηση και πόσες τρυφερές αναμνή-

σεις έρχονται στη μνήμη μας για κείνα τα μαθητικά μας χρόνια.

Χρόνια γεμάτα καλές και δύσκολες στιγμές, ιδιαίτερα για μας τα χωριατόπουλα.

Και όμως και τι δε θα έδινά να άλλαζα το σήμερα με το τότε!;

Δεν γίνεται όμως. Ο σύλλογός μας μοιάζει με ένα δεντράκι, που φυτέψαμε πριν έξι χρόνια με πολλή αγάπη και πολύ μεράκι. Είναι χρέος να τον συντηρήσουμε με την προσωπική μας παρουσία, αφ' ενός και με την οικονομική μας υποστήριξη αφ' ετέρου.

Οι συνδρομές των μελών του συλλόγου μας και η λαχειοφόρος αγορά που θα ακολουθήσει, είναι τα μόνα πενήγιά μας έσοδα.

Τελειώνοντας, εύχομαι σε όλους σας ο καινούργιος χρόνος να φέρει υγεία πάνω απ' όλα και ό,τι επιθυμεί ο καθένας.

Σας ευχαριστούμε πολύ

Χρόνια πολλά και καλή διασκέδαση!!

ΚΩΣΤΑΣ ΚΑΤΣΑΡΟΣ
ΕΝΑΣ ΦΙΛΟΣ ΠΟΙΗΤΗΣ ΣΤΗΝ
ΚΥΠΑΡΙΣΣΙΑ

(Από τον Ν. Κουτέπα, Διδάκτορα, Γεωπόνο)

Στην ελληνική πνευματική δημιουργία υπάρχουν οι μεγάλοι ποιητές μας που έχουν δημιουργήσει την πραγματικά λαμπρή παράδοση και έχουν συμβάλει στο συγχρονο ελληνικό πολιτισμό. Υπάρχουν όμως και άλλοι οι οποίοι αν και λιγότερο γνωστοί χαρακτηρίζονται επίσης από έργα με μεγάλα νοήματα, αισθήματα, καλλιπέπια, λυρισμό, (συνέχεια στη σελίδα 4)

ΑΝΑΔΡΟΜΕΣ

τεχνική και ό,τι άλλο χαρακτηρίζει ένα μεγάλο δημιουργό. Σε αυτή την κατηγορία θα μπορούσε να τοποθετηθεί κατά τη γνώμη μου ο Κώστας Κατσαρός, ένας ταπεινός, απλός, σεμνός, ευαίσθητος και καλωσυνάτος αλλά μεγάλος πνευματικός άνθρωπος, που πολλοί από τους αναγνώστες των "Αναδρομών" θα είχαν την τύχη να γνωρίσουν στην Κυπαρισσία

Ο Κώστας Κατσαρός έχει χαρακτηριστεί ως ο κορυφαίος εκπρόσωπος στην ποίηση της Τριφυλίας. Ο στοίχος του είναι απλός, λυρικός και μουσικός. Η ποίησή του κυριαρχείται από απαισιοδοξία και αίσθηση του τραγικού στη ζωή, χωρίς όμως να λείπει η ελπίδα για το μέλλον όπως όταν απευθύνεται σε ένα του ποίημα στη μικρή εληά

*Χαιρέτα μου τους νέους ανθρώπους
στους μελλούμενους αιώνες που θα ιδείς.
Πες τους με πόση αγάπη τους ονειρεύτικα
στον ήσκιο σου αποκάτω.*

και πραγματικά εκείνο που χαρακτηρίζει όλο το έργο του είναι η αγάπη, αγάπη για τον άνθρωπο, τη φύση τα φυτά και τα ζώα, ακόμη και για τα άψυχα στα οποία διακρίνει τη σημασία τους

*Πήρα μια φούχτα χρώμα και το φίλησα,
τα όμορφα τα σχήματα ονειρεύτηκα
τα χρώματα, τ' αρώματα
τα κοιμισμένα μέσα του:
Πόσες παιδούλες άνοιζες
πόσα λουλούδια που θα 'ρθούν!*

Για να κρίνει κάποιος την αξία του Κώστα Κατσαρού και το έργο του από λογοτεχνική και αισθητική άποψη, αλλά και από άλλες πλευρές, πρέπει να είναι Κριτικός με αρκετές γνώσεις και εμπειρία, ιδιότητες που δεν είναι προσιτές στον καθένα. Θα περιοριστούμε λοιπόν σε αυτό το Σημείωμα σε μερικές προσωπικές εντυπώσεις και αναμνήσεις από τον φίλο και άνθρωπο, καθώς στο διάστημα της υπηρεσίας μου, πολύ νέος τότε, στην Κυπαρισσία είχα την τύχη να με τιμήσει με τη φιλία του. Πολλές φορές με την παρέα και συναδέλφου με ενδιαφέροντα, βηματίζοντας αργά στο δρόμο προς τη θάλασσα, ήταν απόλαυση να ακούς το λόγο του, με ήρεμη και ζεστή φωνή είτε για το καθρέφτισμα των σύννεφων στην ακύμαντη θάλασσα, είτε για την αλλαγή του χρώματος στα βουνά που πλαισιώνουν την πόλη, είτε για καθημερινά θέματα της ζωής στην πόλη ή άλλα όπως το θάψιμο των σημαντικών αρχαιοτήτων που είχαν βρεθεί, για να περάσει ο νέος τότε δρόμος στην είσοδο της πόλεως, γεγονός το οποίο τον είχε στενοχωρήσει.

Ο λόγος του πάντοτε ήπιος, με ελαφρά σκωπτική διάθεση μερικές φορές, αλλά ποτέ με διάθεση να κατηγορήσει, να ειρωνευτεί ή να κατακρίνει κάποιον. Αν και ενήμερος για όλα τα προβλήματα του τόπου απέφευγε να τα σχολιάσει ευμενώς ή δυσμενώς, όπως επίσης να κρίνει ανθρώπους, δείχνοντας έτσι την ευγένεια της ψυχής του, ποτέ όμως χωρίς τη διάθεση να εκφράσει τη γνώμη του, τις θέσεις του και τις ιδέες του αλλά πάντοτε με ηπιότητα και καλή πίστη. Άλλοτε πάλι καθισμένοι στην ήσυχη τότε πλατεία της πόλεως, όταν συχνά ερχόταν ο λόγος για σύγχρονους ή παλαιότερους ποιητές ή λογοτέχνες, εντυπωσιάζε με την ευρύτητα των γνώσεών του ή ζητώντας πληροφορίες για το «Κολχικό Βοτάνι» που κατά τους ποιητές φέρνει τη λησμονιά (ένα μικρό βολβώδες φυτό με ωραία ροζ μωβ άνθη το φθινόπωρο και φαρμακευτικές ιδιότητες, δύο είδη του οποίου βρίσκονται και στην περιοχή) φανέρωνε το πλήθος των ενδιαφερόντων του. Άριστος γνώστης της Αρχαίας Ελληνικής αλλά και των Λατινικών και της Ιταλικής, όπως μαρτυρούν (εκτός της πρωτότυπης ποιητικής δημιουργίας του) οι δόκιμες μεταφράσεις ποιημάτων του Ανακρέοντα και άλλων καθώς και αποσπασμάτων από την Κόλαση του Δάντη. Η παρέα του ήταν μια πνευματική αναψυχή.

Παρ' όλο που το βάθος της σκέψεώς του ήταν φανερό, δεν ενδιαφερόταν για δόξα, τιμές και προβολή, έτσι το μόνο δείγμα του μεγέθους του έργου και των ικανοτήτων του, που είχαμε τότε, ήταν μία μετάφραση του ποιήματος του Γαβριήλ Ντ' Αννούτσιο "Οι Ξωμάχοι" από την Ιταλική που μας είχε δώσει χειρόγραφο και δημοσιεύσαμε στην τετρασέλιδη εφημερίδα που εξέδιδε κάθε δίμηνο η Διεύθυνση Γεωργίας Τριφυλίας, με επίκαιρες οδηγίες και όχι μόνο, και διένειμε δωρεάν στους γεωργούς της περιοχής. (Συν. στη σελίδα 4) Την τελευταία φορά που τον είδα ήταν λίγο πριν φύγει, ένα καλοκαιρινό πρωινό στην κατηφοριά προς τη θάλασσα, στο αγαπημένο του παγκάκι, εκεί που σήμερα, για θυμίζει τον Ποιητή, ένας του στοίχος είναι χαραγμένος στο μάρμαρο, πάντοτε φιλικός, ευγενέστατος και καλωσυνάτος μας εξιστόρησε γελαστός τα προβλήματα της υγείας του και συζητήσαμε για αρκετή ώρα. Η συνάντηση μαζί του, πάντοτε ιδιαίτερο γεγονός και μια ανάμνηση που συνοδεύει για πάντα.

Με ευχαρίστηση θυμούμαι το σεβασμό και την εκτίμηση που είχαν γι' αυτόν όλοι στην Κυπαρισσία παρά την ταπεινή εργασία του, χωρίς φυσικά οι περισσότεροι (Συνέχεια σελ. 5)

ΑΝΑΠΡΟΜΕΣ

να γνωρίζουν την πραγματική του αξία και με πολύ ικανοποίηση είδα μετά λίγα χρόνια, αφού είχε πια φύγει, τα ποιήματά του, τυπωμένα στο βιβλιοπωλείο. Έτσι ελπίζω να είναι τώρα πολύ περισσότερο γνωστή η ποίησή του και αρκετοί να έχουν δοκιμάσει τη συγκίνηση και την απόλαυση που φέρνει όταν τη διαβάζουν. Προ ετών ξεφυλλίζοντας τον τόμο του 1927 της *Διαπλάσεως των Παίδων* του περιοδικού που εξέδιδε για πολλά χρόνια για τα παιδιά ο Γρ. Ξενόπουλος, και στη σελίδα των "Μικρών Αγγελιών" είδα μια αγγελία όπου ο Κώστας Κατσαρός μαθητής του γυμνασίου τότε και συνδρομητής του περιοδικού, ζητά αλληλογραφία με άλλους συνδρομητές. Φυλλομετρώντας τόμους επομένων ετών του ίδιου περιοδικού, βρήκα δημοσιευμένα στις Σελίδες Συνεργασίας Συνδρομητών πολλά ποιήματά και πεζά με την υπογραφή *Περιπλοκάς* που ήταν το ψευδώνυμό του. Ας σημειωθεί ότι ο Ξενόπουλος ήταν αυστηρότατος αλλά δίκαιος κριτής και ελάχιστες από τις πολλές συνεργασίες που του έστειλαν δημοσίευε και όχι μόνο αυτό, αλλά και στις στήλες αλληλογραφίας του περιοδικού οι κριτικές που είχε κάνει για τα έργα του Κώστα Κατσαρού ήταν εξαιρετικά ευνοϊκές (Όπως του γράφει ο Ξενόπουλος "...από τρία χρόνια τώρα δεν σου έχω απορρίψει κομμάτι για τη Σελίδα, που θα πει ότι είσαι από τους καλύτερους συνεργάτες....."). Πολλές από αυτές τις συνεργασίες του στη *Διάπλαση των Παίδων* έχουν δημοσιευτεί μαζί με πολλά άλλα για τον Ποιητή, στην *Τριφυλιακή Εστία* (τεύχος 119, Ιούλιος-Σεπτέμβριος 2002).

Ας θεωρηθεί αυτό το Σημείωμα μια μικρή συμβολή στο να γίνει περισσότερο γνωστό το έργο αυτού του ταπεινού και μεγάλου ποιητή της Κυπαρισσίας.

Είναι πολύ δύσκολο να διαλέξεις ποιήματά χαρακτηριστικά της εργασίας του γιατί όλα είναι πολύ σημαντικά, θα περιοριστούμε λοιπόν στη μετάφραση (που πάντοτε είναι εξίσου δύσκολη με τη σύνθεση) του ποιήματος "Οι Ξωμάχοι" που βρήκα στα χαρτιά μου και πού ίσως να μην έχει δημοσιευτεί αλλού από τότε και που ασφαλώς έχει την ίδια αξία με πρωτότυπη σύνθεση.

Γαβριήλ Ντ' Αννούτσιο.

Μετάφραση Κώστας Κατσαρός

ΟΙ ΞΩΜΑΧΟΙ

Παν στα χωράφια τ' άζια παλληκάρια,
βοϊδάκια γαληνόθωρα οδηγώντας

και πίσω τους, το σπόρο καρτερώντας,
αχνίζουν ανοιχτά του υνιού τ' αχνάρια.

Μ' απλοχεριές σκορπούν το σπόρο ανάρια
οι νιοί. Γέροι αγαθοί, παρακαλώντας
τον ουρανό παν πέρα, προσδοκώντας
πλούσια σοδιά σα θέλει ο Θεός στ' αμπάρια.
Μια ευλαβική σχεδόν ευγνωμοσύνη
ανθρώπινη τιμά τη γη. Κι' ως κλίνει
στη δύση ο ήλιος, μέσα σ' αχνα κρέπια
φωτός, ναός χιονόσκεπος τα όρη,
τραγούδι λεν οι άνθρωποι αργό. Στο θώρι
μια ιερατική κρατούν μεγαλοπρέπεια.

Απόσπασμα από το βιβλίο του δάσκαλου Στάθη Παρασκευόπουλου: "Η ΚΥΠΑΡΙΣΣΙΑ ΚΑΙ Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΩΝ ΑΙΩΝΩΝ ΤΗΣ" ΓΙΑ ΤΟ ΟΝΟΜΑ ΤΗΣ ΚΥΠΑΡΙΣΣΙΑΣ

Τ' όνομά της, η Κυπαρισσία τ' οφείλει κατ' άλλους μεν στα πολλά κυπαρίσσια, που σαν δάση την γυρώζωναν στη χαραυγή της ιστορίας της, κατ' άλλους σε στον Κυπάρισσο. Αυτός ήταν γιός του Μίνωα. Ο μύθος πάντα, θέλει τον Κυπάρισσο, καλό κυνηγό και φίλο του θεού της μουσικής και του φωτός, του Απόλλωνος. Κάποτε στο κυνήγι του, σκότωσε ένα ελάφι. Και από τότε, μελαγχόλησε. Πριν να πεθάνει, τον λυπήθηκαν οι θεοί και άκουσαν τις παρακλήσεις του. Τον έκαναν κυπαρίσσι. Και πολλά ήταν τα κυπαρίσσια την εποχή εκείνη στην Κυπαρισσία, στην πόλη δηλαδή που λατρευόταν ο θεός - φίλος του Κυπάρισσιου ο Απόλλων.

Στην Κυπαρισσία, λατρευόταν τότε πλην του Απόλλωνος και η θεά της σοφίας, Η Αθηνά. Η λατρευόμενη μάλιστα στην Κυπαρισσία Αθηνά, είχε και την επωνυμία "Κυπάρισσος" ή "Κυπαρισσία" Αθηνά. Και ο μεν ναός του Απόλλωνος, πρέπει να ήταν εκεί που είναι σήμερα το παλαιοκτισμένο εκκλησάκι του καβαλλάρη Αη-Γιώργη, κοντά στην είσοδο του σιδηροδρομικού σταθμού.....

Σχόλια

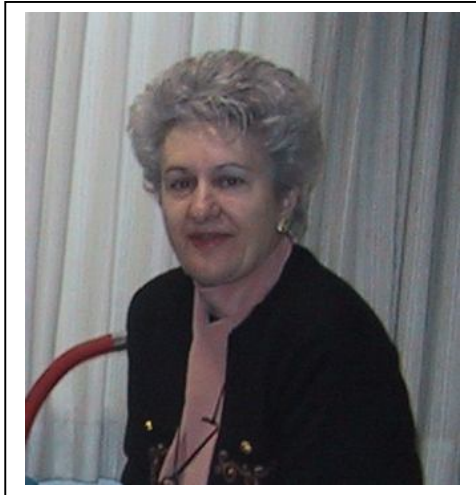
Αναζητώντας τις ρίζες, βρίσκουμε τις πρώτες αναφορές για την Κυπαρισσία στους στοίχους του Ομήρου. ...Οἱ δὲ Πύλον τ' Ἐνέμοντο καὶ Ἀρήνην Ἐρατεινήν καὶ Θρόον Ἀλφειοῖο πόρον καὶ Ἐϋκτιτον Αἰπύ καὶ Κυπαρισσήεντα καὶ Ἀμφιγένειαν Ἐναίον καὶ Πτελεῶν καὶ Ἐλος καὶ Δώριον, ἔνθα τε Μοῦσα ἄντομεναι Θάμυρν τὸν Θρήϊκα παῦσαν Ἀοιδῆς Οἰχαλίηθεν ἴοντα παρ' Εὐρύτου Οἰχαλιῆος...

Η στήλη του αναγνώστη.

**Η ΤΑΞΗ ΜΟΥ
Η ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ ΜΟΥ**

Είναι μεγάλη η χαρά που νοιώθω, διότι στην ηλικία των 75 χρόνων μου, μου δίνεται η ευκαιρία να εκφράσω ένα μεγάλο «ευχαριστώ» στις συμμαθήτριες και τους συμμαθητές μου.

Τα αισθήματα που νοιώθω για όλους σας είναι βαθειά καθαρά αδελφικά, διότι υπήρξα μοναχοπαιδί δυστυχώς.

Αυτό σημαίνει ότι στερήθηκα τα αδέρφια, την οικογένεια και δεν έπαιξα, ούτε μπόρεσα να ειπώ τον πόνο μου ή τη χαρά μου.....

Όμως είχα πάντα μια βουβή επικοινωνία μαζί σας, που άξιζε..... και υπήρξαν φορές που άγγιζε και την ποιο εύγλωττη επικοινωνία και συναναστροφή, στο επίπεδο της φιλίας και της συμπαράστασης κι αυτό μου έδινε συνέχεια κουράγιο να προχωρώ.

Με κίνητρο την αμοιβαία αυτή αγάπη και λαχτάρα να ξαναβρεθούμε ξεκίνησαν οι υπέροχες και ανεπανάληπτες συνεστιάσεις της τάξης μας, της Η΄ του 1953. Από το 1977 συγκεντρωνόμαστε μια φορά το χρόνο και περνούσαμε μια αξέχαστη βραδιά ενθουμούμενοι τα ευχάριστα και τα δυσάρεστα της μαθητικής μας ζωής, μέσα στο χώρο της τάξης μας, του θρανίου μας και του προαυλίου του σχολείου !!

Πως θα ξεχάσει την συνεστίαση το 1979 στο ξενοδοχείο “Golden Age” με την συμμετοχή μεγάλου αριθμού συμμαθητών και συμμαθητριών και κυρίως με την παρουσία των επτά καθηγητών μας: Της Θάλειας Πετροπούλου-φιολόγου μας, της Σοφίας Αρχοντάκη-Γαλίδας μας, του Νικολάου Δημητρού-Θεολόγου μας, του Σωτηρίου Κυριακού-φυσικού μας, του Αποστόλου Κόσσυφα-γυμναστού μας, του Γεωργίου Δεληγιάννη-φιολόγου μας και της κ. Ντίνας Κοντογεωργοπούλου –φιολόγου μας. Η βραδιά ξεκίνησε με τις απαραίτητες και σύντομες ομιλίες εκ μέρους των καθηγητών μας και προχώρησε πλαισιω-

μένη από διάφορα τραγούδια και ρυθμούς της εποχής μας, που την πρώτη θέση πήρε ο δίσκος τα «Δεκαοκτώ σου χρόνια.... Σαν Ανοιξιάτικο λουλούδι»!!

Εκτός από τη συγκίνηση και την ευαισθησία που προκαλούν αυτές οι αναμνήσεις της ηλικίας εκείνης, διαπίστωσα από τις διάφορες συζητήσεις που είχα μαζί σας, μια βαθειά εκτίμηση και συμπόνια προς το πρόσωπό μου, όπως ακριβώς η διαίσθησή μου την υπαγορεύει.....

Όλοι με πλησιάζατε και μου λέγατε μεταξύ των άλλων, ότι δεν είχε σβήσει ποτέ από τη μνήμη σας η μελαγχολική μορφή μου και τα δακρυσμένα μάτια την ημέρα που πληροφορήθηκα Το θάνατο του πατέρα μου. Πράγματι έζησα δύσκολες και τραγικές στιγμές....

Ήταν η περίοδος των διαγωνισμών του Φεβρουαρίου. Εκείνη την ημέρα 10 Φεβρουαρίου του 1952, Ζ΄ τάξη, γράφαμε 2 μαθήματα: Ιστορία και έκθεση. Πριν ακόμη δώσουν τα θέματα ήλθε στη τάξη ο Μπάρμπα –Πάνος, ο επιστάτης μας και μοίρασε την αλληλογραφία. Για πρώτη φορά στη ζωή μου πήρα γράμμα από τον αδελφό μου, που –αλλοίμονο- μου ανήγγειλε το θάνατο του

Ξαφνικά ένοιωσα να γκρεμίζεται κάτι μέσα μου, να σχίζεται η καρδιά μου και να αδειάζουν οι φλέβες μου Τα μάτια μου βούρκωσαν και η απελπισία απλώθηκε σ όλο μου το είναι. Όταν σήκωσα το κεφάλι μου είδα στα μάτια όλων σας τη βουβή συμπαράσταση και συμπόνια σας

Τότε κατάλαβα ότι η τάξη μου ήταν η μεγάλη μου οικογένεια που με αγκάλιασε αυτές τις δύσκολες ώρες και μου συμπαραστάθηκε στο βουβό μου μαρτύριο.

Αλλά η Μοίρα, όσο σκληρή κι αν υπήρξε μαζί μου, μου έδωσε μια ευκαιρία. Το θέμα στην έκθεση που γράφαμε ήταν «όσα φέρνει η ώρα, δεν τα φέρνει ο χρόνος» Και καθώς καταλαβαίνεται έκλεισα όλο μου τον πόνο μέσα σε οκτώ σελίδες (διότι ζήτησα και δεύτερη κόλλα) φυσικά χωρίς ποτέ να αποκαλύψω τα προσωπικά μου.

Αργότερα έμαθα, ότι η έκθεσή μου φυλάσσεται στο Αρχείο του Σχολείου μας. Ο θάνατος του πατέρα μου ήταν τραγικός για μένα λόγω της ιδιαίτερης περίπτωσης, διότι οι γονείς μου πήραν διαζύγιο, όταν ήμουν εγώ 6 μηνών.

Τα χρόνια περνούσαν και ποτέ δεν δόθηκε ευκαιρία να γνωρίσω τον πατέρα μου, γι αυτό είχα πάντα την κρυφή ελπίδα και τον καημό

όμως η ζωή συνεχίζεται με σχετική αυτοδυναμία, μεγάλωσα και έκαμα την δική μου οικογένεια και γέμισε το άδειο σπίτι μου με χαρές ... πάντα με τη βοήθεια του Θεού. (Συνέχεια στη σελίδα 8)

Η Επανάσταση του Γιαννάκη Γκρίτζαλη (1834)

Η προτομή του
Γκρίτζαλη
στο Ψάρι

Ένα από τα οδυνηρότερα περιστατικά της νεότερης Ελληνικής Ιστορίας αποτελεί η τύχη του Γιαννάκη Γκρίτζαλη, οπλαρχηγού από το Ψάρι με πλούσια δράση στον απελευθερωτικό αγώνα του 1821. Η περιφρόνηση προς τους παλαιούς αγωνιστές ήταν βέβαια ένα γενικότερο φαινόμενο τον καιρό της Βαυαροκρατίας, όμως στο πρόσωπο του Θ. Κολοκοτρώνη, του Δ. Πλαπούτα, του Μητροπέτροβα και του Γκρίτζαλη βρήκε την ακραία εκδοχή της.

Είναι γνωστή η δίκη του Θ. Κολοκοτρώνη και Δ. Πλαπούτα και η καταδίκη τους σε θάνατο με την κατηγορία ότι ετοιμάζαν επανάσταση εναντίον του (ανήλικου) βασιλιά Όθωνα. Πρωτεργάτης στις διώξεις αυτές στάθηκε ο πολιτικός αντίπαλος του Κολοκοτρώνη Ιω. Κωλέττης και η Αντιβασιλεία.

Ο Γιαννάκης Γκρίτζαλης, που χωρίς μισθό, τιμές ή διακρίσεις μόναζε στο Ψάρι, αποφάσισε να ξεκινήσει επανάσταση με στόχους να φύγει η Αντιβασιλεία, να κηρυχθεί ενήλικος ο Όθωνας και να αναλάβει τα καθήκοντά του, να απελευθερωθούν ο Κολοκοτρώνης κι ο Πλαπούτας και οι άλλοι φυλακισμένοι και να ικανοποιηθούν τα αιτήματα για αποκατάσταση των αγωνιστών του '21. Η επαναστατική προκήρυξη ανέφερε ότι η επανάσταση αποσκοπούσε στο να ελευθερώσει την Ελλάδα από την καταπίεση και να υπερασπίσει την ορθοδοξία. Αναφερόταν επίσης στην έλλειψη Συντάγματος και στη βαριά φορολογία. *"Απεφασίσαμε, έλεγαν, να ανακτήσωμεν τα πολιτικά μας δίκαια δια της δυνάμεως, του μόνου και τελευταίου μέσου προς εδραίωσιν του καταπιεζομένου λαού"*. Γνωστοποιούσαν στον Όθωνα την καταδυνάστευση του λαού, την οικονομική εξαθλίωση των αγροτών, τις καταχρήσεις της εκτελεστικής και δικαστικής εξουσίας.

Η εκδήλωση και η εξέλιξη της εξέγερσης - Στρατιωτικές επιχειρήσεις

Η επανάσταση εκδηλώθηκε την Κυριακή 29 Ιουλίου 1834 με την κυρίευση από τον **Γκρίτζαλη** της Κυπαρισσίας, τότε πρωτεύουσας νομού. Ο ΝΟΤΕΥΧΟΣ 19^ο ΜΑΡΤ. 20010 Η εφημερίδα και ο Σύλλογός μας στηρίζονται στη δική σας συμμετοχή και συνδρομή

μάρχη Δημ. Χρηστίδης, ο Μοίραρχος και ο Δημόσιος Ταμίας συνελήφθησαν και οδηγήθηκαν στο Άνω Ψάρι. Την ίδια μέρα κήρυξε επανάσταση στη *Γαράντζα* της τότε Επαρχίας Ανδρούσας ο 83χρονος παλαιόμαχος οπλαρχηγός **Μητροπέτροβας**, πεθερός του Γκρίτζαλη, και στον Άρι (*Ασλάναγα*) ο **Αναστάσιος Τσαμαλής**. Οι δυνάμεις του Μητροπέτροβα και του Τσαμαλή κατέλαβαν το Νησί (Μεσσήνη), που το εγκατέλειψαν οι κυβερνητικοί ζητώντας καταφύγιο στην ισχυρή φρουρά της Καλαμάτας.

Στην επανάσταση προσχώρησαν και τα αδελφια **Κόλλιας** και **Μήτρος Πλαπούτας** που ζούσαν στην *Παλούμπα* της Γορτυνίας και ο **Νικήτας Ζερμπίνης** και οι δυνάμεις τους κατέλαβαν την Ανδρίτσεινα. Στις 29 Ιουλίου ξεσηκώθηκαν ακόμη οι Δερμπουνιώτες (οι κάτοικοι του Λυκαίου Αρκαδίας). Έτσι στις 4 Αυγούστου οι δυνάμεις του Γκρίτζαλη κατέλαβαν αμαχητί τη Μεγαλόπολη.

Μέχρι εκείνη τη στιγμή τα πράγματα έδειχναν καλά για την επανάσταση. Τα κυβερνητικά στρατεύματα εξάλλου ήταν απασχολημένα με το κίνημα της Μάνης που είχε προηγηθεί. Όμως ο Κωλέττης έδρασε αποφασιστικά: κήρυξε στρατιωτικό νόμο στις επαναστατημένες περιοχές, αμνήστευσε τους επαναστάτες της Μάνης και πρόσφερε προαγωγές στους Ρουμελιώτες οπλαρχηγούς, για να τους προσεταιριστεί, και έπεισε τον αντιβασιλέα Άρμανσμπεργκ να απολύσει τον Υπουργό Παιδείας και Εκκλησιαστικών Κων/νο Σχινά, ο οποίος σύμφωνα με την επαναστατική προκήρυξη της Κυπαρισσίας είχε θίξει το θρησκευτικό συναίσθημα των Ελλήνων.

Έτσι οι **Α. Λόντος**, **Δεληγιάνης** και **Σισίνης** από Β. πρόλαβαν και εξασφάλισαν την άμυνα της Τρίπολης. Την ίδια στιγμή ισχυρές βαυαρικές δυνάμεις που είχαν πάρει μέρος στην καταστολή του κινήματος της Μάνης με επικεφαλής το Βαυαρό συνταγματάρχη **Σμαλτς** και τους συνταγματάρχες **Χατζηχρήστο** και **Θεόδωρο Γρίβα**, καθώς και οι δυνάμεις του **Κατσάκου**, **Τζανετάκη** και **Γιατράκου** που προσχώρησαν στους κυβερνητικούς επιτέθηκαν κατά του Τσαμαλή και του Μητροπέτροβα στου Ασλάναγα (Άρι). Ο Τσαμαλής πιάστηκε αιχμάλωτος, ενώ ο Μητροπέτροβας κατέφυγε στη Γαράντζα, όπου παραδόθηκε στον Κανέλλο Δεληγιάνη. Η σύγκρουση των επαναστατών (Γκρίτζαλης, Πλαπούταίοι, Ζερμπίνης) με τους κυβερνητικούς έγινε στις 7 Αυγούστου στο χωριό *Σούλου* έξω από τη Μεγαλόπολη. Η αριθμητική υπεροχή των κυβερνητικών ήταν συντριπτική και έτσι οι (Συνέχεια στη σελίδα 8)

ΑΝΑΔΡΟΜΕΣ

επαναστατικές δυνάμεις ηττήθηκαν και διαλύθηκαν. Ο Γκρίτζαλης τελικά παραδόθηκε πληγωμένος στο Γρίβα στη θέση Ξεροβούνι της Δημάνδρας στις 12 Αυγούστου 1834. Τις επόμενες ημέρες συνελήφθησαν και οι υπόλοιποι ηγέτες της εξέγερσης.

Θανατικές καταδίκες

Το Έκτακτο Στρατοδικείο συνεδρίασε στην Κυπαρισσία και καταδίκασε σε θάνατο το Γιαννάκη Γκρίτζαλη. Η ποινή εκτελέστηκε ταχύτατα και πριν περάσουν δυο ώρες από την απόφαση ο Γκρίτζαλης σωριάστηκε νεκρός το Σεπτέμβριο του 1834.

«'Αδικα πεθαίνω, αδέρφια, αγωνίστηκα για την Ελλάδα», αυτά ήταν τα τελευταία του λόγια. Επίσης σε θάνατο καταδικάστηκαν από το Στρατοδικείο στην Πύλο ο Μητροπέτροβας και ο Τσαμαλής. Ο Τσαμαλής εκτελέστηκε αμέσως όπως και ο Γκρίτζαλης, μόνο ο Μητροπέτροβας πήρε χάρη λόγω της ηλικίας του. Οι υπόλοιποι επαναστάτες καταδικάστηκαν σε βαριές ποινές κάθειρξης.

Τα δραματικά γεγονότα της Μεσσηνιακής εξέγερσης του 1834 δεν ήταν οδυνηρά μόνο για τους άμεσους πρωταγωνιστές τους. Συνετέλεσαν επίσης στο να συκοφαντηθούν γενικότερα οι Ντρέδες και να αποσιωπηθεί η δράση τους στην επανάσταση του 1821 από τους μετέπειτα ιστορικούς.

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΑΠΟΦΟΙΤΩΝ ΛΥΚΕΙΟΥ

ΚΥΠΑΡΙΣΣΙΑΣ ΤΗΛ: 210- 32 51740

ΦΑΞ 210- 3251722

e-mail tflessas@hol.gr

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ Αριθ. Τεύχους 19

Εκδότης Διευθυντής Φλέσσας Τίμος Βουλής 36, 5^{ος} όροφος Γραφ.5 Αθήνα Τ. Κ. 105

57

Διανέμεται ΔΩΡΕΑΝ ΠΡΟΑΙΡΕΤΙΚΕΣ

ΕΙΣΦΟΡΕΣ ΓΙΝΟΝΤΑΙ ΔΕΚΤΕΣ. Ε-

ΠΙΤΑΓΕΣ ΚΑΙ ΕΜΒΑΣΜΑΤΑ ΣΤΟ

Σύλλογο Αποφοίτων Λυκείου Κυπαρισσίας Βουλής 36, Αθήνα 105 57

Η ΤΑΞΗ ΜΟΥ (Από σελίδα 6)

Τώρα πια είμαι γιαγιά με γκριζα μαλλιά και κουρασμένη από πολλά Αλλά πάντα κρατώ βαθειά στην ψυχή μου τη μεγάλη μου οικογένεια

«Την Τάξη μου»!!

Συγγνώμη που σας κούρασα, νοιώθω πολύ ανακουφισμένη και σας ευχαριστώ.

Με αδελφική αγάπη και εκτίμηση.

Γιώω Κωνσταντινίδου-Αρβανιτάκη

ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ Από τη σελίδα 1.

Εμείς σας συγχαίρουμε σας καμαρώνουμε και σας απονέμουμε το τιμητικό έπαινο που συνοδεύεται από ένα συμβολικό χρηματικό ποσό για τον καθένα και την κάθε μια σας και σας ευχόμαστε καλή σταδιοδρομία και η ζωή σας να είναι γεμάτη με μεγαλύτερες επιτυχίες.

Στη συμμαθήτριά μας Συμβολαιογράφο Κα Ευσταθία Κυριακού από τη Σπηλιά, εκφράζουμε τις άπειρες ευχαριστίες μας για την οικονομική και όχι μόνο στήριξη του Συλλόγου μας, αλλά και για την γενναία οικονομική προσφορά της για το βραβείο των 1000.00 € του πρώτου των αριστευσάντων.

Το δεύτερο βραβείο των 800.00 € είναι προσφορά του Συλλόγου μας.

Κλείνοντας την σημερινή μας εκδήλωση, αισθάνομαι την ανάγκη για ένα μεγάλο ευχαριστώ σε όλους εσάς που μας τιμήσατε με την εδώ παρουσία σας και όλως ιδιαίτέρως ευχαριστώ τον εκπρόσωπο του Σεβασμιότατου Μητροπολίτη μας κκ. Χρυσοστόμου, Πρωτοπρεσβύτερο Χαράλαμπο Καραντίνο και την Λυκείαρχη του Λυκείου Κυπαρισσίας Κα Αικατερίνη Πρίτσα, για τιμή που μας έκαναν να προσέλθουν και να λαμπρύνουν την σημερινή μας εκδήλωση.

Τελειώνοντας απευθύνομαι προς όλους του αποφοίτους του Λυκείου Κυπαρισσίας και ιδιαίτερος προς τους νέους και νέες και τους καλώς όσοι ακόμη δεν είναι μέλη του Συλλόγου μας, να γίνουν, για να πάρουν το Σύλλογο στα χέρια τους και να τον οδηγήσουν με τις νέες ιδέες τους σε επιτυχίες ακόμη μεγαλύτερες από τις δικές μας.

Ευχαριστώ.

Αθανάσιος Καράμπελας

Η ετήσια συνδρομή είναι 15.00€

Λογαριασμός κατάθεσης

ΤΡΑΠΕΖΑ Πειραιώς

5039-026288-071

Μετά την κατάθεση ενημερώστε του ταμία μας Βασίλη Τρουπάκη

τηλ.210 7015398, 6975786615